

Նորա անունը աշխարհ տարածուած էր, բայց երես
առ երես ճանաչողներ շատ քիչ էին, վասն զի դրախ
յարաբերութիւնը էրեց որդւոյն յանձնած էր, ինքը
միշտ ցնցոտիներ հագած տանը այս այն ինչ գործի մէջ
կաշխատէր:

Չախոն ունէր հինգ զաւակ, չորսն ամուսնացուցած
էր որոցմէ ունէր թոռներ, կը մնայր առանձ ամուսնու-
թեան իւր փոքրիկ սիրելի Գորոն, որուն ևս ամուսնու-
թիւնը տեսնել մեծ փափաք ունէր:

Որոնեց իւր նման մի հարուստ հայ, որ նորա ազ-
ջիկն հարս բերէ: Սալխ տունն նորա թէ Մուրատ ջրի
ձախ ափին վերայ Կոլասոր (կարմիր լիճ) գիւղն գտնու-
ած էր և ելի տանուտէրը, իր որդւոյն յարմար ազջիկ
ունի:

Չախոն հագաւ իւր ցնցոտիները, բուռ մի ոսկի
լեցուց գրպանը, անցաւ Աշխալի, Երանոս և Գարաքի-
լիսէ գիւղերէն, աղքատներու տունը իջեանեցաւ, որ-
պէս զի զինք ճանաչող չը լինի, անցաւ Եօնձալու, Ղազի
Կեառկեառ գիւղերէն, մտաւ, իջեանեցաւ Հայրանի
տունը ի Կոլասոր, մնաց ամբողջ մի շաբաթ, որ լաւ
կերպով մի իմանայ ազջկան նիստ ու կացն:

Հայրան պատուիրեց ծառային, որ գիւղից մի բան
հաւաքէ տայ աղքատին, ճանապարհ ձգէ:

Ծառան կառաջարկէ Չախոյին, որ ելնէ գիւղը
ման զայ, մի բան հաւաքէ, գնայ. Չախոն չընդունիր:
Հետեալ օրը Չախոն և իւր ձին դուրս կը վանեն անից
Հայրանի հրամանով: Չախոն ծառային կը յայտնէ թէ
այս տեղ եկած է ազջիկ ուղելու. ծառան Չախոյի ա-
սածն իւր տիրոջ անպատուութիւն կը համարէ, մի լաւ
կը ծեծէ, դուրս կը վռնտէ. աղքատը երեսը պնդելով